

ланиѣ да откриѣ прѣдъ мажѣа си
страхъ-тъ си, нѣ удрѣжѣа ся.

• Нѣ, нѣ, стига му колко-то тегли,
горкый-тъ», помысли тѣа » нѣ, не трѣ-
бѣ да му казвамъ. Та и може да не ѣ
това истина, Госпожѣа-та никогы не
ще ны измами.

• Така, Елиза, драго моѣа, каза
мажъ-тъ, нажелено » бѣди трѣпѣ-
лива и остани съ богомъ, азъ отхо-
ждамъ».

• На кѣдѣ, Джорджъ? на кѣдѣ?»

• Въ Канада отговори той, прѣси-
лено; и кога стигнѣ тамъ азъ ще вы
искупиж — Таѣа ѣ послѣднѣа-та нашѣа
надѣжда. Твой-тъ Господаръ ѣ мило-
стивъ и не ще ми откаже да тя прода-
де — Азъ ще искупиж тебе и дѣте-то!
Съ божѣж помощь, ще вы искупиж.

• О, страхъ мя ѣе! ако тя уловижтъ!»

• Нѣма да мя уловижтъ живъ, Елиза,
азъ ще умрѣ прѣди да мя уловижтъ!
Или ще ся освободѣж, или ще умрѣж!»

• Ты нѣма да ся убиешъ самъ си!

• Нѣмамъ нуждѣ да налагамъ самъ
си рѣжж на себе си, тѣ самы ще мя
убиѣжтъ; а живъ никогы нѣма да мя
свадѣжтъ по рѣжж-тѣж.

• О Джорджъ, ако мя обычашъ,
бѣди остороженъ пази ся. Не дѣѣ
прави лошо нищо не налагаѣ рѣжж
ни на себе си ни на другыго нѣкого.
Ты си въ голѣмо искушениѣ — твѣрдѣ
голѣмо; нѣ пази ся, ако си длѣженъ
да бѣгащъ, бѣгаѣ нѣ варди ся, бѣди

благоразуменъ, моли ся Богу за да
ти помогне.»

• Кога ѣе така, слушяѣ Елиза мой-
тъ плачъ. На Господаръ-тъ припаднѣ-
ло му на умъ-тъ да мя проводи по-
край васъ да занесѣж ѣдинъ билетъ
на Г. Симса, кой-то живѣ ѣдинъ ми-
лѣж отъ тука. Чѣни ми ся че той ся
ѣе осѣтилъ че ще дойдѣж тука за да
си прикажѣж тегло-то. И той ся ра-
дова че това ще наскрѣби челядъ-тѣж
на Шельби, какъ-то гы той нарича нѣ
азъ са връщамъ съвсѣмъ спокоѣенъ,
разбирашъ, като че нѣмашъ вече на-
деждѣ. Азъ съмъ ся вече пригот-
вилъ, и има чловѣци, кои-то ще ми
помогнѣжтъ и подиръ ѣдинъ недѣлѣж,
или и по малко, азъ ще бѣдѣж отъ чи-
сло-то на загубени-ти. Моли ся за
мене, Елиза, Богъ ще чюѣе твоѣ-ти
молитви.

• О, моли ся и самъ си, Джорджъ,
и имѣѣ упованѣ на Нѣго, и ты то-
гы не ще направишъ нищо лошо.

• И така прощавѣѣ, остани съ бо-
гомъ» каза Джорджъ и улови Елизѣж
за рѣцѣ-ти и безъ да мигне глѣдаше
въ очи-ти ѣ. Тѣ стоѣахъ млѣчишкомъ,
подиръ продумахъ още понѣколко ду-
ми поченѣхъ да въздышиж-тъ и да пла-
чѣжтъ, и ся прощавахъ, като чловѣци,
на кои-то надежда-та, че ще ся ви-
дѣжтъ пакъ ѣе толкосъ ѣака колко-то
паѣчина-та. И мажъ-тъ и жена-та
ся раздѣлихъ.